

ബാബു അപരാഹ്നവേളകളിൽ പ്രശ്നത്തിനിലയത്തിലെ വരാനയിൽ തനിക്കു ചുറ്റുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നൽകുന്ന പ്രധാന സന്ദേശങ്ങളിൽ ചിലത് തെരഞ്ഞെടുത്ത് അവതരിച്ചിക്കുകയാണ് പ്രധാന അനിൽകുമാർ.

വിദ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബാബുയുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ

പ്രധാന അനിൽകുമാർ

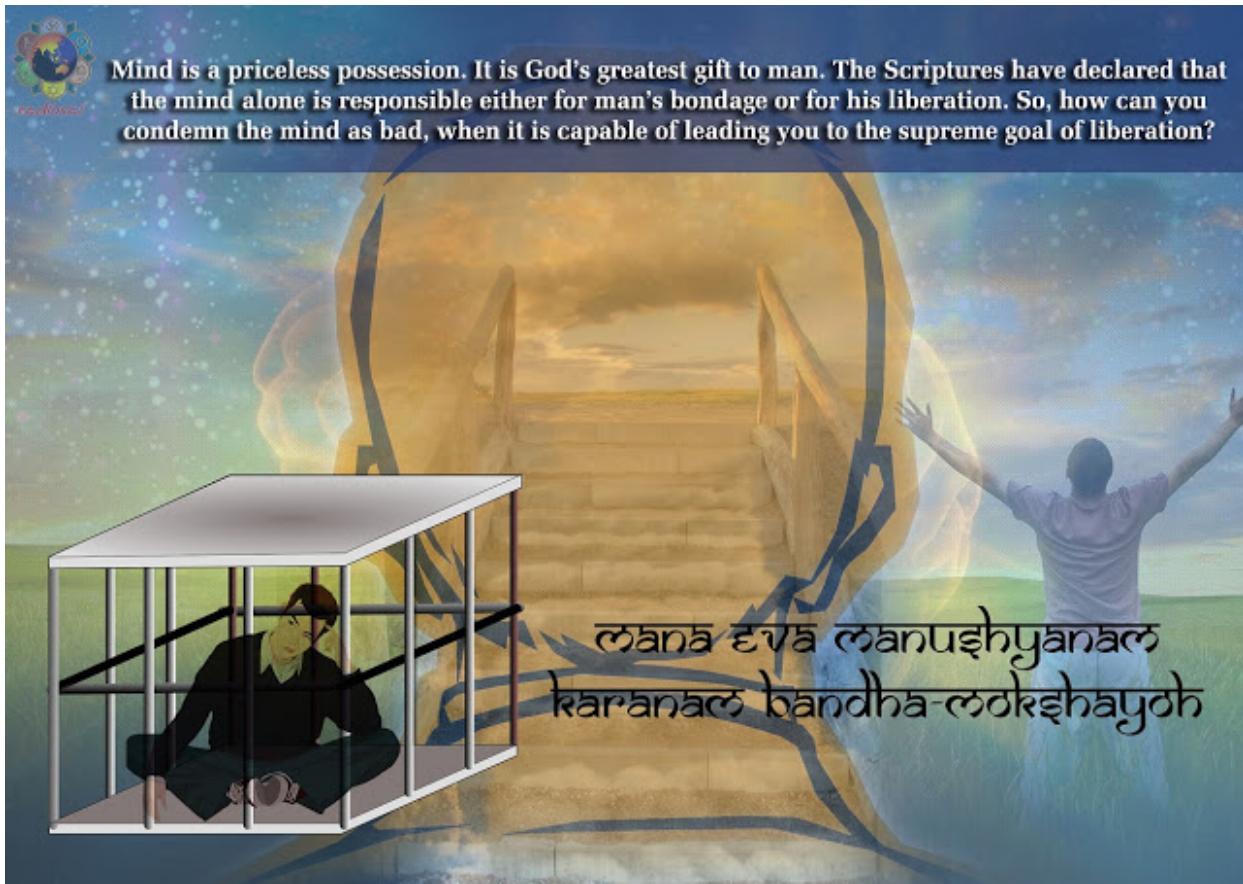
സായി വിജ്ഞാനത്തോക്കാൾ (Sai Pearls of Wisdom) ഭാഗം 19B

ഏപ്രിൽ, 2001

മനസ്സ് ചിത്തകളുടെ കൂട്ടം

ഈ നൊൽ അടുത്ത സംഭവത്തിലേക്ക് കടക്കുകയാണ്. ഒരു കൂട്ടി സ്വാമിക്ക് ഒരു കടലാസു കഷണം നൽകി. അവൻ അതിൽ എന്നോ കുറിച്ചിരുന്നു. ഗൗഡൻ അതു വായി ചീട്ട് അത് പല കഷണങ്ങളായി കീറി. പതിവുപോലെ, അവിടുന്ന് അതെയ്ക്ക് ഭംഗിയായിട്ടാണ് കീറുന്നത്. ([ഉള്ളിടം](#)) ദിവ്യഹസ്തങ്ങളിൽ ഓരോന്നും ഒരു കലയാണ്.

അപ്പോൾ അവിടുന്ന് തിരക്കി, “അവനെന്നൊന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നതെന്ന് അറിയുമോ?”

നാനെന്നോന്നെന്ന അറിയാനാണ്? എനിക്ക് അറിയണമെന്നുണ്ട്.

സ്വാമി വീണ്ടും ചോദിച്ചു, “നിനക്കരിയുമോ അവനെന്നതാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നതെന്ന്?”

“സ്വാമീ, അവനെന്നതാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്?”

“അവനെഴുതിയിരിക്കുന്നത്, ‘ഭഗവാൻ, എൻ്റെ മനസ്സുനിരയെ നെഗറ്റീവ് ചിന്തകളാണ്. എൻ്റെ മനസ്സുനിരയെ നെഗറ്റിവിറ്റിയാണ്. ദയവായി എനെ രക്ഷിക്കു’ എന്നാണ്.”

ഈത് എഴുതണമെങ്കിൽ, അവന് മതിയാംവണ്ണം ദൈര്ଘ്യവും തുറന്ന മനസ്സും വേണു. വാസ്തവത്തിൽ, നമ്മിൽ മികവർക്കും ഈത് ശരിയാണ്.

സ്വാമിയുടെ മറുപടി ഇതായിരുന്നു: “കൂട്ടി, മനസ്സിലാക്കു. മനസ്സാണ് ബന്ധനത്തിനും മോചനത്തിനും ഉത്തരവാദി. നെഗറ്റീവ് മനസ്സ് നെഗറ്റീവ് കർമാഞ്ജലിലേക്ക് നിങ്ങളെ കൊണ്ടുപോവും. നെഗറ്റീവ് കർമാഞ്ജൾക്ക് നെഗറ്റീവായ ഫലങ്ങളാവും ഉണ്ടാവുക. മനസ്സ് പോസിറ്റീവ് ആകുമ്പോൾ അത് നിങ്ങളെ പോസിറ്റീവായ കർമാഞ്ജൾക്ക് പ്രേരിപ്പിക്കും. പോസിറ്റീവായ കർമാഞ്ജലാവ ടെ, പോസിറ്റീവ് ഫലം തരും. അതിനാൽ, ഒരിക്കലെും ഒരു തരത്തിലുമുള്ള നെഗറ്റീവ് ചിന്തകൾക്ക് ഇടം നൽകരുത്.”

ഭഗവാൻ വിശദീകരണം തുടർന്നു: “മനസ്സിന് രൂപമില്ല.

ചിത്ര എങ്ങനെയോ, മനസ്സ് അങ്ങനെയാവും. ചിത്രകൾ നല്ലതാവുമ്പോൾ, നല്ല മനസ്സുണ്ടാവുന്നു. ചിത്രകൾ മോശമാവുമ്പോൾ, അവ ചീതു മനസ്സുണ്ടാക്കുന്നു. മനസ്സ് എന്നത് ചിത്രകളുടെ സമുഹം ആല്ലാതെ മറ്റാനുമല്ല. ഇനി, കൂട്ടി, നീ കത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്, നിന്റെ മനസ്സു നിരയെ നെഗറ്റീവ് ചിത്രകളാണ് എന്നാണ്. ശരി, ഓ.കെ. ചിത്രകൾ

നെഗറ്റീവാബന്ന് നിന്നക്കരിയാം; അതുകൊണ്ടാണ് നീ കഷ്ടപ്പെടുന്നത്. ചിന്തകൾ നെഗറ്റീവാബന്നും അവയാൽ നീ കഷ്ടപ്പെടുകയാബന്നും ഒരിക്കൽ അറിഞ്ഞാൽപ്പിനെ, വരു! അവയെ ഉപേക്ഷിക്കു-അവയെ എറിഞ്ഞുകളയു! അത്തരം ചിന്തകളെ വച്ചുപു ലർത്തരുത്, കാരണം നെഗറ്റീവ് ചിന്തകൾ നിന്നെ കഷ്ടപ്പെടുത്തും. നീ എന്തിനു കഷ്ട പ്പെടണം? അവയെ നിഷ്കാസനം ചെയ്യുക.”

അപ്പോൾ അവിടുന്ന് ഈ ദൃഷ്ടാന്തം തനു: “നിങ്ങൾ ഒരു സാധനം കയറാണെന്നു കരുതുന്നു. അതോരു പാന്ധാബന്ന് ഒരു വട്ടം അറിയാനിടവനാൽ, നിങ്ങളെ താൻ ചെയ്യുക? നിങ്ങളതിന് ഉമ്മ കൊടുക്കുമോ? ([എലി](#)) നിങ്ങളതിനെ ഉടനടി താഴെയിട്ടും, ഇല്ലോ? ഇതുപോലെ, നെഗറ്റീവ് ചിന്തകൾ നിങ്ങളെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുമെന്ന് ഒരിക്കൽ അറിഞ്ഞാൽപ്പിനെ, അവയെ ഉടനടി ഉപേക്ഷിക്കു!”

മനസ്സിൽ കുറിക്കുക, ഹ്രദയത്തിൽ സുക്ഷിക്കുക

ഈ തൊൻ അടുത്ത ഉപാവ്യാനത്തിലേക്ക് പോവുകയാണ്. ഭഗവാൻ ഒരു വലിയ തത്വചിന്തകനെപ്പറ്റി പറയാൻ തുടങ്ങി. നിങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെ അറിയും-സോക്രറ്റീസ്. സോക്രറ്റീസ് തന്റെ തത്വചിന്തയുടെ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ കലഹകാരിയായ, കുതിരകയറുന്ന തരകാരിയായിരുന്ന ഭാര്യയുടെ പേരിലും അറിയപ്പെടുന്നു. ([എലി](#)) അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം തന്റെ ശൃംഗാരംഖലത്തിലും തന്റെ മേധാശക്തിയുടെ ഒന്നന്ത്യത്തിലും പ്രശസ്തനായിരുന്നു.

ഭഗവാൻ സോക്രറ്റീസിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു. സോക്രറ്റീസ് സദാ കടലാസിൽ എത്തെങ്കിലും കുറിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ശ്രീസിന്റെ ഭൂമി വലിയ മേധാശാലികളെക്കൊണ്ട് അനുഗ്രഹീതമായിരുന്നു-പ്പേറോ, അരിഗ്നോട്ടിൽ, സോക്രറ്റീസ്. അവർ സാധാരണക്കാരായിരുന്നില്ല.

സ്വാമി സോക്രറ്റീസിനെകുറിച്ച് സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വലിയ ചിന്തകനും എപ്പോഴും കടലാസ്സിൽ എത്തെങ്കിലും കുത്തിക്കുറിക്കുന്ന സ്വഭാവമുള്ളയാളുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ട് മടുത്തു. ([എലി](#)) മിക്ക ഭാര്യമാരും അവരുടെ

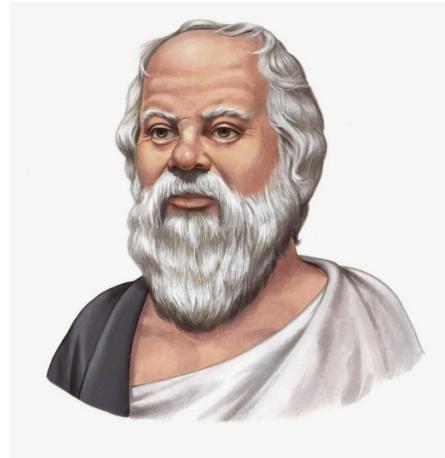
ഭർത്താവ് അവർക്കൊപ്പം സമയം ചെലവിടുന്നതിന് നേരമില്ലാത്തവന്നും തിരക്കാവു നോൾ മടുത്തുപോവും. ([ചിത്രം](#)) ഞാനും ഇതിന് അപവാദമല്ല! ([ചിത്രം](#))

അവർ ചോദിച്ചു, “നിങ്ങളെല്ലതാണീ സദാ എഴുതുന്നത്?”

“പ്രിയേ, എനിക്ക് കുറെ ചിത്രകളുണ്ട്. ഞാനവ കടലാ സിൽ കുറിക്കുകയാണ്.”

“എഴുതത് നിർത്തത്!” അവർ പറഞ്ഞു. ([ചിത്രം](#))

“ഇല്ല, പിന്നീട് ഞാൻ മറന്നേക്കാം, അതുകൊണ്ടാണ് ഞാനിപ്പോൾ കുറിക്കുന്നത്.”

അവർക്ക് അവളുടെ ദേശ്യവും അരിശവും നിയന്ത്രിക്കാനായില്ല. അവർ ഒരു കലം വെള്ളം കൊണ്ടുവന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലയിലെലാശിച്ചു. ([ചിത്രം](#)) ചങ്ങാതി ആകെ നന്ന ഞാനു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസ്ത്രങ്ങളും നന്നാണു. കടലാസൊക്കെ നന്നത് കുതിർന്നു.

സോക്രറീസ് ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു, “ഈതുവരെ, ഞാൻ കരുതിയിരുന്നത് ഇടിയേ ഉള്ള എന്നാണ്. മശയും തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.” ([ചിത്രം](#))

സോക്രറീസ് പറഞ്ഞു, “ഈവിടെ നോക്കു പ്രിയേ, നിനക്ക് എന്നോടുള്ള ദേശ്യം എനിക്ക് മനസ്സിലാവുന്നുണ്ട്. നിന്റെ വികാരം ഞാനറിയുന്നു, പകേഷ നീ ഈ കടലാസൊക്കെ നന്ന ചുകളിൽനാണു. എനിക്കീ വിവരങ്ങൾ ആവശ്യമുണ്ട്.”

അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു, “അങ്ങ് എന്നാണീ കുറിക്കുന്നത്? നിങ്ങൾ കുറിക്കു നന്നതാക്കെ പുരത്തുള്ളവയാണ്. അകത്തുള്ളവ കുറിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് കടലാസു തന്നെ വേണ്ടിവരില്ലായിരുന്നു. എല്ലാ ലാകികകാര്യങ്ങളും, ലോകവിവരങ്ങളും നിങ്ങൾ എഴുതുന്നു, മരക്കുന്നു. എന്നാൽ, അകത്തുനിന്നുള്ളവ, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയ തതിൽനിന്നുള്ളവ, നിങ്ങൾ കുറിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ കടലാസ് നഷ്ടമായാൽത്തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് ആധി വേണ്ടായിരുന്നു, എന്നുകൊണ്ടനാൽ അവ നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ലിഖിതമായേനെ.”

അപ്പോൾ സോക്രറ്റീസ് പറഞ്ഞു, “നീയും ബുദ്ധിമതിയാണെന്ന് എൻ അംഗീകരിക്കുന്നു. എൻ സമാതിച്ചു!”

ഭഗവാൻ പറഞ്ഞു, “കൂടിക്കളേ, അധ്യാപകർ എപ്പോഴും പേപ്പറിൽ എഴുതാനായി നിങ്ങളോട് ആവശ്യപ്പെടും. അതു വേണ്ടെന്ന് എൻ പറയുന്നില്ല. പക്ഷേ, വെറുതേ പേപ്പറിൽ കുറിക്കുന്നതിലും പ്രധാനമായത്, മനസ്സിൽ കുറിക്കുകയാണ്, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കുകയാണ്.”

ശ്രീരം കൊൺ സാനിധ്യം, ഉന്ന്യൂകൊൺ അഭാവം

ഈ നാം അടുത്ത ഉപാധ്യാനത്തിലേക്ക് കടക്കുകയാണ്, ഈ തിരെ സന്ദേശം നമുക്കെല്ലാ വർക്കുംവേണ്ടിയാണെന്ന് എനിക്കുറപ്പാണ്.

എൻ്റെ സുഹൃത്തുക്കളേ, എൻ്റെ ഇടയ്ക്കിട ആവർത്തിച്ചുപറയുന്നതിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്നു -ബാബയുടെ ഓരോ സംഭാഷണവും സമസ്ത മാനവരാശിക്കും വേണ്ടിയാണ്. സ്വാമി അവിടെ നിന്നുകൊണ്ട് അനിൽകുമാറുമായി സംസാരിക്കുന്നത്, ആധിറ്റാറിയത്തിലെ ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകൾക്ക് ദർശനം നൽകുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്. അനിൽകുമാർ ഒരു ഒഴികഴിവാണ്, അത്രമാത്രം. തന്റെ ഭക്തിവിശേഷം കാരണമാണ് സ്വാമി അവിടെ നിൽക്കുന്നത് എന്ന് അനിൽകുമാർ വിചാരിക്കുന്നു വെകിൽ, അയാൾ ഒന്നാം നന്ദി വിധ്യാത്മക തന്നെ! ([ഉള്ളിടം](#)) അതോറിക്കലും സംഭവിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ഇഷ്ടരൻ തട്ടെന്നു. എന്നെന്നാരു അതാനിയായ മനുഷ്യനൊന്നുമല്ലായിരിക്കാം; പക്ഷേ ഭഗവാന് നന്ദി, ഈ നിമിഷം വരെ, എന്നെന്നാരു വിധ്യാത്മക തട്ടെന്നു. ഓരോ ദിവ്യസംഭാഷണവും എല്ലാവർക്കും വേണ്ടിയാണ് - സമസ്ത ലോകത്തിനും വേണ്ടിയാണ്.

സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നേം, സ്വാമി ഒരു പയ്യനുനേരെ തിരിഞ്ഞിട്ട് പറഞ്ഞു, “എല്ലാ വരും എന്ന ശ്രദ്ധിക്കുകയാണ്; എന്നാൽ, നീ മറ്റൊന്നുണ്ടോ ചിന്തിക്കുകയാണ്.”

വാസ്തവത്തിൽ, ഈ നമ്മിൽ മിക്കവർക്കും സംഭവിക്കുന്നതാണ്. അവിടുന്ന് ഈതെ കാര്യം നമ്മോട് പറയാത്തതിന് നാം സ്വാമിയോട് കടപ്പെട്ടവരാണ്. അവിടുന്നിൽ

അരോരുത്തരോടും ചുണ്ടിക്കാടിയിരുന്നെങ്കിൽ, നമുക്കത് താങ്ങാനാവും എന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല.

അവനൊരു കൂട്ടിയായിരുന്നതു കാരണം, ചെറുപ്പമായിരുന്നതുകാരണം, സ്വാമി അവനെ നോക്കിയിട്ട് അരുളിചെയ്തു, “എല്ലാവരും എന്ന കേൾക്കുന്നോൾ, നീ മനസ്സുകൊണ്ട് മറ്റൊന്നിനെക്കുറിച്ചോ ചിന്തിക്കുകയാണ്. ഈത് മോശമാണ്. എന്ന ശ്രദ്ധിക്കുന്നു എന്ന് നീ അഭിനയിക്കുന്നു, പക്ഷെ എനിക്കറിയാം നീ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല എന്ന്. എങ്ങനെ? ഞാൻ എവിടെയുണ്ട്? ഞാൻ നിന്റെ ഉള്ളില്ലണ്ട്! നിന്റെ ശ്രദ്ധ എവിടെയാണെന്ന് എനിക്കറി

യാം.”

അപ്പോൾ അവിടുന്ന് എല്ലാവർക്കും നേരെ തിരിത്തിട്ടും, ശ്രീരാമകൃഷ്ണ പരമഹംസരുടെ ജീവചരിത്ര തിൽക്കിന് ഒരു കമ വിവരിച്ചു. അദ്ദേഹം തന്റെ കാളീ മാതാവിനോടുള്ള ഭക്തിയാൽ പ്രസിദ്ധനായിരുന്നു.

ഭക്ഷിണേശ്വരം കാളീക്ഷേത്രം

സമയമുള്ളവർ കർക്കത്തയ്ക്കു പോയി കാളീദേവിയെ ദർശിക്കണം. കാളീക്ഷേത്രം ഇന്ത്യയിലെ പ്രധാന തീർത്ഥാടനകേന്ദ്രങ്ങളിലെബന്നെന്ന് ആളുകൾ പറയുന്നു. ഈ നിമിഷം വരെ എനിക്കവിടെ പോവാൻ കഴിത്തിട്ടില്ല. ഈ സ്ഥലങ്ങളിലെബക്കെ കരങ്ങാൻ ബാബ്പ എന്നാണ് എന്ന അനുവദിക്കുകയെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നെങ്കിലുമൊരു ദിനം അരുണാചലത്ത്, പുണ്യമായ തിരുവാല്ലാമല കുന്നിൽ പോവണമെന്ന് ഞാൻ കരുതും. എന്നെങ്കിലും പോണ്ടിച്ചേരിയിൽ പോവണമെന്ന് ഞാൻ കരുതും. രാമകൃഷ്ണ പരമ ഹംസർ ജീവിതം ചെലവിട്ട ഖേലുർ മംം കാണണമെന്ന് ഞാൻ കരുതും. ഈ സ്ഥലങ്ങളാക്കെ ഇതിഹാസങ്ങളാണ്. അവ മാനവചരിത്രത്തെ മഹത്താക്കുന്നു; അവ നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ ഉദാത്തമാക്കുന്നു. നാം അവയോട് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ശ്രീരാമകൃഷ്ണ പരമഹംസരുടെ ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു കമ ഭഗവാൻ പരാമർശിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നും വൈകുന്നേരം, അദ്ദേഹം ഭക്തരുടെ ഒരു സംഘവുമായി സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നത് പതിവായിരുന്നു.

സ്വാമി പറഞ്ഞു, “ഇപ്പോളത്തെപ്പോലെ!” (എൻ)

ബന്ധം കണ്ണോ? ദയവായി ഈത് മനസ്സിലാക്കു: “ഇപ്പോളത്തെപ്പോലെ.” ഇതിനർത്ഥം, ഒരു അവതാരത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം എന്നത് വഴി തെറുന്ന മാനവവംശത്തെ പരിപ്പിക്കാനാണ്, മനുഷ്യവംശത്തിന് മാർഗ്ഗം കാട്ടാനാണ് എന്നാണ്.

സ്വാമി പറഞ്ഞു, “ഒരു ഭിവസം ശ്രീരാമക്യാഷ്ണ പരമഹംസർ ആദ്യാത്മികകാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുകയായിരുന്നു, നിരവധി പേരു തികഞ്ഞ ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടിരിക്കുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ റാണി രാസമണി എന്നു പേരുള്ള വലിയ ധനികയായ ഒരു സ്ത്രീയും ഉണ്ടായിരുന്നു, പരമഹംസർ പൂജാരിയായി ജോലി ചെയ്യുന്ന ക്ഷേത്രം പണിത്തത് ഈ സ്ത്രീയാണ്. അവർ വളരെ ധനികയും ഉന്നത സ്വാധീനമുള്ളവരുമായിരുന്നു. അവരും ശ്രോതാക്കളുടെ ഇടയ്ക്ക് ഇരിപ്പുണ്ട്.

സംസാർിക്കുന്നതിനിടയ്ക്ക്, പരമഹംസർ പെട്ടന് എന്നിരു. അദ്ദേഹം നേരെ അവരുടെ അടുത്തേക്ക് നടന്നുചെന്നിട്ട്, കൈകൊണ്ട് ഈ ചെവി കുത്തും അടിച്ചു. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം തിരികെ നടന് താഴെ കണ്ണേരയിലിരുന്നിട്ട് സംഭാഷണം തുടർന്നു.

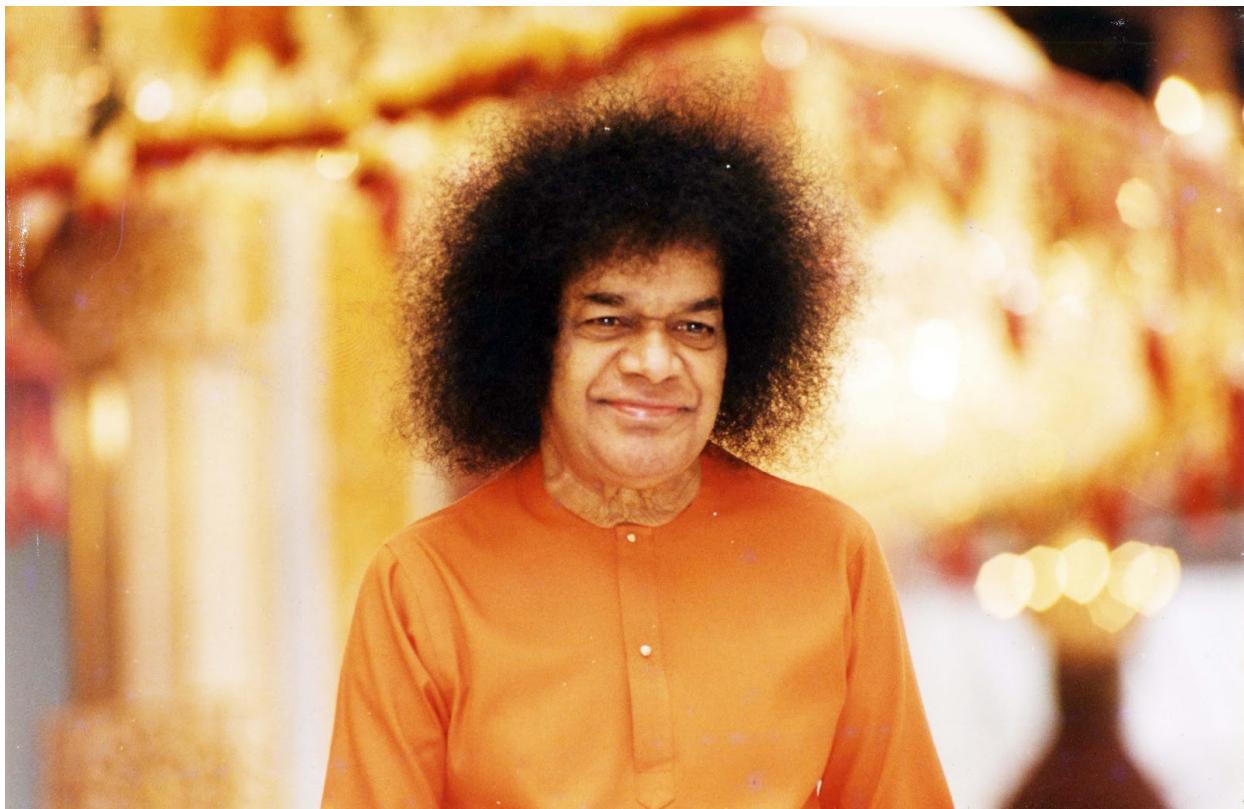
എല്ലാവരും വല്ലാതായി. ‘പരമഹംസരെപ്പോലെയുള്ള ഒരു അഥാനി ഇപ്രകാരം പെരുമാറാമോ, അതും പരസ്യമായി ഒരു സ്ത്രീയുടെ ചെവിടത്ത് അടിക്കാമോ’, ഇതായിരുന്നു അവരുടെ ചിത്ര.

റാണി രാസമണി

“കുറച്ചുനേരം കഴിഞ്ഞ്, പരമഹംസർ ഇപ്രകാരം സംഭാഷണം തുടർന്നു, “ഈവിടെ നോക്കു! എന്ന് ആദ്യാത്മികകാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുമ്പോൾ, നീ എന്ന ശ്രദ്ധിക്കുന്ന തേയില്ല. നീ മനസ്സുകൊണ്ട് മറ്റൊരുവിഭാഗത്തോ ആണ്. നീ നിന്റെ കോടതി വ്യവഹാരങ്ങളെ പൂറ്റിയാണ് ചിന്തിക്കുന്നത്. നിന്റെ ചിത്ര കോടതിവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ്. നീ നിന്റെ സന്ധിയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകയാണ്. നീ വീടിലിരുന്നാൽ മതിയായിരുന്നു. നീ ഉറങ്ങിയാൽ

മതിയായിരുന്നു. നീ വിശ്വമിച്ചാൽ മതിയായിരുന്നു. നീയെന്തിനാണ് ഇവിടെ വന്നത്? നീ ശരീരം കൊണ്ട് ഇവിടെയാണ്, മനസ്സുകൊണ്ട് ഇവിടിലും ഇതെല്ലാം എന്തിനാണ്?”

റാണി രാസമണി ഉടനെ ക്ഷമ യാചിച്ചു. “എൻ്റെ പ്രദേശം, ഞാൻ അവിടുത്തെ ക്ഷമ യാചി ക്കുകയാണ്.”

സ്വാമി പരാമർശിച്ചു, “അതുകൊണ്ട്, ഇവിടെ വന്ന സ്ഥിതികൾ, പറയുന്നതോക്കേ നിങ്ങൾ നൃസിദ്ധാന്വയം ശ്രദ്ധിക്കണം.”

അതുകൊണ്ട് ഉപാവ്യാനം ഇതോടെ പര്യവസാനിക്കുന്നു.

പ്രഹ.അനിൽകുമാർ കാമരാജ്
(പരിഭ്രാം: എം.എൽ. വിനോദകുമാർ)